

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. L. V. ve věci

žalobce: J. S., narozený „X“,
bytem „X“,
adresa pro doručování „X“,

proti
žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 8. 2020,
č. j. KUUK/126775/2020/DS/Píš,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 8. 2020, č. j. KUUK/126775/2020/DS/Píš, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, odbor přestupkových agend (dále jen „magistrát“), ze dne 3. 4. 2020, č. j. MMUL/OPA/ODN/164008/2019/FelV (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 ve spojení s § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), za což mu byla uložena pokuta ve výši 2 500 Kč dle § 125c odst. 5 písm. g) téhož zákona a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Kč dle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“).

2. Přestupku se žalobce z nedbalosti dopustil tím, že dne 26. 10. 2019 v 9:18 hodin při řízení motorového vozidla tovární značky BMW, registrační značky „X“, na dálnici D8 na 64,5 km ve směru na Německo, překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec, kdy mu byla naměřena rychlost 160 km/h, po odečtení tolerance rychloměru $\pm 3 \%$, tedy 155 km/h. Žalobce tak překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o 25 km/h. Současně žalobce navrhoval, aby soud zrušil prvostupňové rozhodnutí.

Žaloba

3. V žalobě žalobce namítal, že se žalovaný věcně nezabýval obsahem jeho odvolání a vypořádal se s ním toliko obecným textem. Žalobce konstatoval, že napadené rozhodnutí bylo založeno na jediném důkazu, a to na výstupu z rychloměru, přičemž tento výstup z rychloměru mohl být průkazný jediné v případě, že obsluha rychloměru při manipulaci s ním dodržela návod k obsluze, což je podmínkou správného měření rychlosti dle ověřovacího listu k rychloměru. Žalobce dodal, že předmětný návod k obsluze rychloměru nebyl obsahem správního spisu, ač o jeho doplnění do spisu ve správním řízení žádal, jelikož Policie ČR jej odmítla na žádost magistrátu poskytnout a výrobce rychloměru nebyl v tomto směru dožádán. Současně žalobce odmítl závěr žalovaného, že dle obsahu správního spisu měření rychlosti probíhalo v souladu s návodem k obsluze rychloměru. Návod k obsluze rychloměru nebyl součástí spisu, a tudíž žalovaný nemohl posoudit soulad měření s návodem k obsluze rychloměru. Žalobce dovodil, že jelikož nebylo v řízení prokázáno dodržování návodu k obsluze rychloměru policistou provádějícím měření, nebylo prokázáno, že žalobce jel rychlostí, která je mu napadeným rozhodnutím kladena za vinu.
4. Žalobce konstatoval, že výpověď policisty pprap. „X“ je nespolehlivá z důvodů, které žalobce popsal v odvolání. Podotkl, že pprap. „X“ při výslechu uvedl, že návod k obsluze rychloměru bývá k dispozici na interních počítačích uzavřené sítě Policie ČR, z čehož žalobce dovodil, že policista provádějící měření s návodem k obsluze rychloměru běžně nepracuje, nezná jej a ani s ním nemůže pracovat v terénu.
5. Žalobce zpochybnil výstup z rychloměru, k čemuž uvedl, že jedním z údajů na výstupu z rychloměru je slovo „Right“ (doprava), které má udávat směr natočení kamery rychloměru. Pokračoval, že kdyby policejní vozidlo jelo po dálnici (tedy bylo orientováno vodorovně s vozovkou) a kamerou pořídilo předmětný snímek, musela by kamera být od podélné osy vozidla otočena doleva. Údaj na snímku by tedy musel být „Left“. Žalobce dodal, že podle technických parametrů zařízení pro správné měření musí být odklon optické osy digitální kamery od směru jízdy měřeného vozidla 19°. V případě natočení kamery doprava to není možné. Údaj signalizuje buď nesprávný úhel natočení kamery, což by vylučovalo použití správného měřicího úhlu a tím i správnost výsledku měření, nebo zpochybňuje zaznamenané údaje na výstupu z rychloměru.
6. Žalobce konstatoval, že nejel tak rychle, jak je mu napadeným rozhodnutím kladeno za vinu, nicméně kdyby tak rychle jel, muselo policejní vozidlo, které jej změřilo, předjelo a zastavilo, vyvinout mnohem vyšší rychlost než žalobci údajně naměřených 160 km/h. Policejní vůz by tak musel při pořizování výstupu z rychloměru spáchat přestupek rychlou jízdou nad zákonem dovolený limit, a důkaz výstupem z rychloměru by byl tudíž

Shodu s prvopisem potvrzuje **Error! Reference source not found.**

nezákonný. Žalobce doplnil, že policejní vozidlo po dobu stíhací jízdy nemělo zapnuté zvláštní výstražné světlo ani zvukovou signalizaci, a proto se na daný případ nevztahovala zákonná výjimka dle § 41 odst. 1 zákona o silničním provozu. Dodal, že v daném případě rovněž nemohla být aplikována zákonná výjimka dle § 18 odst. 9 zákona o silničním provozu, jelikož policejní hlídka nebyla ministrem vnitra stanoveným útvarem policie a překročení nejvyšší dovolené rychlosti nebylo nezbytné k plnění úkolů stanovených zákonem, z čehož dovozoval, že nebylo možné aplikovat závěry rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 2. 2010, č. j. 58 Ca 46/2009-37.

Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu zamítl a žalobci uložil povinnost nahradit mu náklady soudního řízení. Dále žalovaný poukázal na zákonnou úpravu dokazování dle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a podotkl, že dokazování dle správního řádu je ovládáno zásadou vyšetřovací, objektivního a nestranného přístupu, volného hodnocení důkazů a materiální pravdy. K namítaným vadám měření rychlosti žalovaný uvedl, že použitý rychloměr Ramer 10 C je automatizovaným rychloměrem, jenž disponuje interním mechanismem, který zajišťuje správnost měření, a v případě chyby měření žádnou rychlost nenaměří a nezobrazí. Na podporu svého tvrzení žalovaný poukázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 309/2015-51, č. j. 6 As 40/2017-32 a č. j. 4 As 192/2017-39. Dodal, že k použitému rychloměru náležel platný ověřovací list, který osvědčoval technickou a funkční způsobilost použitého rychloměru, a s rychloměrem manipuloval policista proškolený k manipulaci s daným typem rychloměru, pročez žalovaný odmítl jakékoliv nedostatky měření rychlosti. Na podporu svého tvrzení poukázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 42/2011-115 a č. j. 1 As 83/2017-59. Upozornil na to, že dle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 83/2015-56 postačí k prokázání spáchání přestupku oznámení o přestupku, záznam o přestupku obsahující fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovací list rychloměru, pokud nejsou uvedené podklady relevantně zpochybněny, k čemuž v projednávané věci nedošlo. Žalovaný dodal, že důkazy o rychlosti jízdy zasahujících policistů je výstup z rychloměru a výpověď zasahujícího policisty, z nichž plyne, že policejní vozidlo jelo rychlostí zhruba 107 km/h.

Ústní jednání

8. Z jednání soudu konanému dne 14. 2. 2022 se žalobce omluvil.
9. Pověřený pracovník žalovaného při jednání navrhl zamítnutí žaloby pro nedůvodnost.
10. Soud při jednání provedl dokazování návodem k obsluze rychloměru Ramer 10, a to zejména jeho stranami 13, 21, 22, 69 a 70, a nařízením ministra vnitra č. 34 ze dne 9. 9. 2019, č.j. PPR-29255-1/ČJ-2019-990440.

Posouzení věci soudem

11. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále Shodu s prvopisem potvrzuje **Error! Reference source not found.**

jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

12. Žaloba není důvodná.
13. Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Dne 7. 11. 2019 bylo magistrátu Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie Ústeckého kraje, odboru služby dopravní policie, dálniční oddělení Řehlovice, doručeno oznámení o dopravním přestupku žalobce, jehož se měl dopustit dne 26. 10. 2019 v 9:18 hodin při řízení motorového vozidla tovární značky BMW, registrační značky „X“, na dálnici D8 na 64,5 km ve směru na Německo tím, že překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec, kdy mu byla naměřena rychlost 160 km/h, po odečtení tolerance rychloměru $\pm 3 \%$, 155 km/h. Žalobce tak překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o 25 km/h. Součástí tohoto oznámení byl i úřední záznam, který rovněž obsahoval informace o osobním automobilu a jeho řidiči, dále výstup z rychloměru Ramer 10 C, ověřovací list k použitému rychloměru, seznam policistů proškolených k manipulaci s rychloměrem Ramer 10 a výpis z evidenční karty řidiče žalobce.
14. Ze správního spisu soud dále zjistil, že magistrát rozhodl příkazem, proti němuž podal žalobce odpor. Následně se dne 9. 1. 2020 konalo první ústní jednání za přítomnosti žalobce a v návaznosti na písemné vyjádření žalobce se dne 5. 3. 2020 konalo druhé ústní jednání za přítomnosti žalobce a svědka – zasahujícího policisty pprap. „X“. Poté magistrát vydal prvostupňové rozhodnutí ze dne 3. 4. 2020, proti němuž podal žalobce odvolání, které žalovaný zamítl napadeným rozhodnutím ze dne 12. 8. 2020.
15. Nejprve se soud zabýval námitkou, že žalovaný se věcně nezabýval obsahem jeho odvolání a vypořádal se s ním toliko obecným textem. K tomuto soud předně uvádí, že se jedná o velice vágně formulovanou námitku, jelikož žalobce nekonkretizoval, které odvolací námitky nebyly věcně vypořádány, či byly opomenuty, nýbrž uvádí, že žalovaný se všemi odvolacími námitkami vypořádal toliko obecnou textací. K takto obecně formulovanému žalobnímu bodu soud konstatuje, že žalobce v odvolání ze dne 24. 4. 2020 zejména odmítal názor magistrátu, že může vycházet ze stanoviska Ministerstva dopravy ve vztahu k automatickému způsobu měření rychlosti rychloměrem Ramer 10 C, dále namítal, že nebyl proveden návod k obsluze rychloměru, a tudíž nebylo možné zjistit, zda byla rychlost naměřena v souladu s návodem k obsluze rychloměru, a zpochybňoval věrohodnost výpovědi zasahujícího policisty. Se všemi odvolacími námitkami se žalovaný vypořádal na str. 3 až 5 napadeného rozhodnutí dostačujícím a zcela přezkoumatelným způsobem. Z rozhodnutí žalovaného je tak zřejmé, proč považoval námitky žalobce obsažené v jeho odvolání za nedůvodné. Soud tedy neshledal uvedenou námitku důvodnou.

Shodu s prvopisem potvrzuje **Error! Reference source not found.**

16. Dále žalobce zpochybnil důvěryhodnost důkazu výstupu z rychloměru, na němž byla zachycena naměřená rychlost vozidla žalobce. Uvedl, že součástí správního spisu není návod k obsluze rychloměru, a tak nebylo možné v řízení o přestupku ověřit, zda policista s rychloměrem manipuloval v souladu s dotčeným návodem k obsluze rychloměru.
17. Dle § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu řidič motorového vozidla o maximální přípustné hmotnosti nepřevyšující 3 500 kg a autobusu smí jet mimo obec rychlostí nejvýše 90 km/h; na silnici pro motorová vozidla rychlostí nejvýše 110 km/h a na dálnici rychlostí nejvýše 130 km/h. Řidič jiného motorového vozidla smí jet rychlostí nejvýše 80 km/h.
18. Dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně než 30 km/h.
19. Soud připomíná, že podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu je při dokazování přestupku překročení nejvyšší povolené rychlosti klíčové, že důkaz o rychlosti vozidla byl pořízen radarem, který splňoval všechny zákonné požadavky a současně byl v souladu se zákonem o metrologii ověřen (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2011, č. j. 1 As 42/2011-115). V rozsudku ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015-56, Nejvyšší správní soud uvedl, že „*oznámení o přestupku, záznam o přestupku obsahující fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovací list silničního radarového rychloměru je nutno považovat za plně postačující důkazy o spáchání přestupku, není-li v rámci přestupkového řízení žádný z těchto podkladů jakkoliv zpochybňován.*“ Taktéž v rozsudku ze dne 3. 3. 2011, č. j. 7 As 18/2011-54, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že takové důkazní prostředky (tj. důkazy dodané policií) jsou v zásadě dostatečné k objasnění skutkového stavu věci, a to zvláště za situace, kdy stěžovatel nepopírá, že to byl on, kdo byl změřen při jízdě, a toliko tvrdí, že nesouhlasí s naměřenou rychlostí.
20. Žalobce se tedy mylí, pokud se domnívá, že oznámení o přestupku, záznam o přestupku obsahující fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovací list silničního radarového rychloměru jsou bez návodu k obsluze neprůkazné. Z výše predestované judikatury Nejvyššího správního soudu je naopak zjevné, že tyto důkazy jsou dostatečné k objasnění skutkového stavu.
21. Soud dodává, že uvedené podklady jistě nepředstavují nezpochybnitelný důkaz a nevylučují, že může dojít k poruše na měřicím zařízení nebo k chybnému měření v rozporu s návodem k obsluze. Ke zpochybnění výsledků měření nicméně nepostačují teoretické úvahy, nepodložené žádnou konkrétní skutečností, indikující možnost, že by měření mohlo být stiženo chybou. Výsledky měření, pokud by při jejich získávání nebyl dodržen stanovený postup, nemohou jako důkazy obstát, ke zpochybnění výsledku měření je však nezbytné, aby bylo dodržení postupu měření skutečně účinně zpochybněno (viz například rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2019, č. j. 10 As 36/2019-33, či ze dne 20. 2. 2020, č. j. 6 As 182/2019-38).
22. Soud zdůrazňuje, že v posuzovaném případě shromážděné důkazy vytvořily jasnou představu o průběhu celého skutkového děje a bez důvodné pochybnosti z nich vyplývá Shodu s prvopisem potvrzuje **Error! Reference source not found.**

přesvědčivý závěr o tom, že žalobce překročil maximálně dovolenou rychlost o 25 km/h. To vyplývá (vedle výpovědi zasahujícího policisty) zejména z výstupu pořízeného měřícím zařízením (rychloměrem Ramer 10 C). Na tomto výstupu je jednoznačně zobrazeno měřené vozidlo s jasně zřetelnou SPZ (žádné jiné vozidlo se tam nenachází), jakož i jím dosažená rychlost (155 km/h po odečtení odchylky). Součástí správního spisu je ověřovací list daného měřícího zařízení ze dne 9. 1. 2019 a dále osvědčení o tom, že zasahující policisté úspěšně absolvovali odbornou přípravu pro užívání silničních rychloměrů Ramer 10 C. Silniční radarový rychloměr byl ověřen v souladu se zákonem o metrologii, z čehož plyne závěr, že měřící zařízení bylo schopné správně změřit rychlost vozidla. Ověřovací list je veřejnou listinou, u níž se presumuje správnost (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2013, č. j. 3 As 9/2013-35, či rozsudek téhož soudu ze dne 27. 9. 2016, č. j. 1 As 101/2016-77). Skutečnost, že vozidlo řídil žalobce, je zřejmá z úředního záznamu zpracovaného zasahujícími policisty, jakož i z výpovědi policisty pprap. „X“; ostatně žalobce ani žalobními námitkami nezpochybňoval, že vozidlo řídil. Soud tudíž nemá pochybnosti o tom, že překročení nejvyšší povolené rychlosti bylo naměřeno vozidlu, které řídil žalobce.

23. Soud dále zdůrazňuje, že stejné skutečnosti jako z výše uvedených listin též plynou ze svědecké výpovědi policisty pprap. „X“. Z jeho výpovědi soud zjistil, že tento policista s kolegou dne 26. 10. 2019 prováděli jako hlídka tzv. autoteamu běžný silniční dohled ve vozidle Škoda Superb v civilním provedení. Svědek vypověděl, že dané vozidlo je vybaveno speciálním měřícím zařízením Ramer 10 C, které slouží jako radarový měřič ostatních vozidel. Tento měřič před nastoupením do služby řádně zkontrolovali a připravili pro výkon. Během výkonu hlídky jejich služební vozidlo jelo v pravém jízdním pruhu na dálnici D8 na 64,5 km ve směru na SRN, když je předjelo vozidlo, které jelo rychlostí 160 km/h, což bylo změřeno výše uvedeným radarovým měřičem. Následně se za předmětným vozidlem rozjeli. Zhruba 1 km před sjezdem na Trmice (exit 69) vozidlo předepsaným způsobem za použití výstražného a zvukového zařízení dojeli a nápisem „Následuj mě“ a poté „Stop Policie“ vozidlo zastavili. Svědek uvedl, že během této doby byl jako spolujezdec a po celou dobu výše uvedené vozidlo i řidiče pozoroval. Danou svědeckou výpověď zasahujícího policisty soud hodnotí ve shodě se správními orgány jako věrohodnou a dávající jasný obraz o tom, jakým způsobem probíhalo měření rychloměrem Ramer 10 C, že bylo změřeno vozidlo, které řídil žalobce. Zároveň z této svědecké výpovědi plyne, že předmětný rychloměr byl před nastoupením do služby řádně zkontrolován a připraven pro výkon služby. Námitky žalobce, v nichž žalobce dovozoval, že daný policista návod k obsluze při měření neměl, nebo podle níž soudil, že pprap. „X“ návod k obsluze rychloměru vůbec nezná, nejsou způsobitelné jakkoli zpochybnit výpověď tohoto svědka o tom, jak probíhalo měření rychlosti a že vozidlo, které překročilo rychlost, řídil žalobce. Ničím nepodložená domněnka žalobce, že pprap. „X“ nezná návod k obsluze rychloměru Ramer 10 C, nejenže neplyne z výpovědi tohoto svědka, navíc je vyvrácena tím, že daný policista byl proškolen s manipulací s daným rychloměrem v souladu s návodem k obsluze. Soud ani nerozumí tomu, proč by výsledek měření, jak se zjevně domnívá žalobce, měla zpochybňovat skutečnost, že zasahující policista neměl mít v době měření k dispozici návod k obsluze rychloměru. Soud považuje za běžné, že zařízení, která se používají rutinně, jejich uživatel používá bez toho, aniž by musel mít při jeho provozu návod k obsluze a musel kontrolovat, zda postupuje dle návodu k obsluze, je-li to pro něj již automatická činnost. Jinými slovy řečeno, skutečnost, že zasahující

Shodu s prvopisem potvrzuje **Error! Reference source not found.**

policista neměl návod k obsluze k dispozici při měření vozidla žalobce, nijak nezpochybňuje věrohodnost svědka ani výsledek měření rychloměrem Ramer 10 C.

24. K námitkám zpochybňujícím výstup z rychloměru RAMER 10 C, a tedy naměřenou rychlost vozidla, soud poukazuje na konstantní judikaturu správních soudů, např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 309/2015-51, kde Nejvyšší správní soud za asistence znalce aproboval závěr, že: *„Dne 4. 8. 2015 bylo krajskému soudu doručeno požadované doplnění ze dne 3. 8. 2015. I pod ním je podepsán Ing. V. L., metrolog v oboru silničních rychloměrů, který v něm uvedl, že kapitola 4.1.3. popisuje funkci měření a vnitřní činnost měřící jednotky radaru, toto je interní záležitost konstrukce radaru a tím, že radar provedl záznam (v daném případě č. 0000002120, který byl proveden dne 24. 10. 2013 v 19:43:33 radarovým rychloměrem RAMER 10C, v. č. 12/0020), je zaručeno, že vnitřní verifikaci měřené rychlosti vyhověly a měření je tudíž správné. Pokud by nebyl dodržen návod k obsluze, konkrétně kapitola 6.3.1.3, která se vztahuje na měření za jízdy, tak by neproběhly správně interní testy a verifikace měření a snímek by byl anulován, tedy vůbec by nedošlo k jeho zobrazení na displeji měřícího zařízení, ani k jeho uložení. Pokud je vytvořen radarem záznam, tak měřící jednotka vyhodnotila proces měření jako správný.“* Z citovaného rozsudku je patrný konstantní pohled správní judikatury na námitky zpochybňující naměřenou rychlost radarovým rychloměrem Ramer 10 C. Dotčený radarový rychloměr je vybaven vnitřním verifikačním mechanismem, který zajišťuje, že v případě, kdy by nebyl při měření rychlosti dodržen návod k obsluze rychloměru, výsledek měření by byl anulován a na displeji rychloměru by se žádná naměřená rychlost nezobrazila. Jestliže tedy v nyní posuzované věci došlo k naměření rychlosti a jejímu vyobrazení na displeji rychloměru, znamená to, že interní kontrolní mechanismy rychloměru vyhodnotily naměřenou hodnotu jako správnou. Nutno dodat, že předmětný rychloměr v době měření rychlosti disponoval platným ověřovacím listem osvědčujícím technickou a funkční způsobilost použitého rychloměru. Rovněž je ze seznamu proškolených policistů v manipulaci s dotčeným rychloměrem patrné, že s měření rychlosti prováděl proškolený policista. Lze proto konstatovat, že funkce rychloměru, který v případě nedodržení návodu k obsluze měření neprovede (resp. záznam neuloží), byla osvědčena. Správnost měření pak byla ověřena již tím, že záznam byl proveden a uložen.
25. Jak soud již výše konstatoval, skutkový stav byl náležitě a spolehlivě zjištěn za pomoci oznámení o přestupku, záznamu o přestupku obsahujícího fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření, ověřovacího listu silničního radarového rychloměru a výpovědi zasahujícího policisty. Žalovaný z tohoto důvodu nebyl povinen provést důkaz návodem k obsluze (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2017, č. j. 4 As 192/2017-39). Daná námitka proto není důvodná. Soud také připomíná, že návod k použití rychloměru je především manuálem sloužícím obsluze zařízení k usnadnění zacházení s přístrojem. Schopnost toto zařízení obsluhovat je podložena dokladem o proškolení opravňujícím konkrétního policistu provádět měření. Tento doklad je součástí správního spisu, a tak není pochyb o tom, že měření prováděl proškolený policista. Spisový materiál ani nepodložená a spekulativní tvrzení žalobce pak neukazují na jakékoli pochybení při obsluze rychloměru.
26. Námitky žalobce, v nichž hypoteticky dovozoval, že na fotografiích pořízených rychloměrem by měl být údaj „Left“ místo „Right“, nejsou způsobilé zpochybnit správnost měření rychloměru Ramer 10 C. Tyto spekulativní námitky žalobce nelze hodnotit jako Shodu s prvopisem potvrzuje **Error! Reference source not found.**

konkrétní skutkové důvody vyvolávající rozumnou pochybnost o bezvadnosti výsledku měření provedeného rychloměrem, který disponoval platným ověřovacím listem osvědčujícím jeho technickou a funkční způsobilost. Soud nad rámec potřebného odůvodnění pro vysvětlení doplňuje, že dle návodu k obsluze zařízení Ramer 10 (srov. strany 13, 22, 69 a 70) slovo „Right“ znamená, že vozidlo s nainstalovaným daným rychloměrem provádělo měření z pravé strany vozovky, což znamená, že měřené vozidlo, a tedy i vozidlo žalobce, se nacházelo v době měření nalevo od policejního vozidla. Z návodu k obsluze rovněž vyplývá, že údaj 19° vyjadřuje pevně nastavenou aretaci držáku digitální kamery (srov. stranu 69 návodu k obsluze rychloměru Ramer 10). I těmto skutečnostem odpovídá výsledek měření a pořízená fotografie měřícím zařízením vozidla, které řídil žalobce. Ani tyto námitky žalobce nejsou důvodné.

27. Soud dále uvádí, že z fotografií pořízených rychloměrem Ramer 10 C je zřejmé, že služební vozidlo policistů v době, kdy je míjelo vozidlo, které řídil žalobce, jelo 107 km/h, tedy pod nejvyšší dovolenou rychlostí na dálnici. Z toho je zřejmé, že je zcela nedůvodná námitka žalobce, že služební vůz policistů musel jet při měření stejnou i vyšší rychlostí než vozidlo žalobce, a tudíž řidič služebního vozu spáchal přestupek rychlou jízdou nad zákonem dovolený limit. Důkaz výstupem z rychloměru pořízený při této jízdě tudíž nemohl být nezákonný. Pokud měl žalobce na mysli spíše následné dojetí a předjetí vozidla žalobce, soud k tomu uvádí, že služební vůz zasahujících policistů dojel vozidlo žalobce za použití výstražného a zvukového zařízení. Soud nad rámec potřebného odůvodnění dodává, že žalobce nesprávně dovozoval, že se na danou situaci ani nemohla aplikovat výjimka dle § 18 odst. 9 zákona o silničním provozu. Právě naopak, tato zákonná výjimka se v posuzovaném případě uplatnila. Dle tohoto ustanovení je řidič policejního vozidla oprávněn překročit nejvyšší dovolenou rychlost za předpokladu, že je zařazen do útvarů policie stanoveného ministrem vnitra ve smyslu § 18 odst. 9 zákona o silničním provozu a je-li to nezbytně nutné k plnění úkolů stanovených zvláštním právním předpisem. Obě podmínky § 18 odst. 9 zákona o silničním provozu byly v projednávané věci splněny. Řidič policejního vozidla byl zařazen v útvaru policie stanoveném nařízením ministra vnitra č. 34 ze dne 9. 9. 2019 a nejvyšší dovolenou rychlost překročil v souvislosti s plněním úkolů dohledu nad bezpečností a plynulostí provozu (mezi které náleží i kontrola dodržování rychlostních limitů) ve smyslu § 124 odst. 11 a 12 zákona o silničním provozu. Nezbytnost překročení nejvyšší dovolené rychlosti na dálnici v souvislosti s plněním úkolů dohledu nad bezpečností a plynulostí provozu je v daném případě zřejmá ze samotné podstaty přestupkového jednání žalobce. Aby mohli policisté náležitě zjistit a zadokumentovat okolnosti přestupkového jednání žalobce spočívající v překročení nejvyšší dovolené rychlosti a zabránili mu v pokračování přestupkového jednání, museli taktéž policisté překročit stanovený rychlostní limit, aby vozidlo žalobce dostihli a signalizovali mu zastavení. Žalobce se rovněž mylí v tom, že závěry rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 2. 2010, č. j. 58 Ca 46/2009-37, nebyly v případě žalobce aplikovatelné. Opak je pravdou, závěry tohoto rozsudku jsou na projednávanou věc naprosto příléhavé. Soud tedy uzavírá, že výstup z rychloměru nebyl pořízen nezákonně, jak namítal žalobce, a jedná se o zákonně získaný a stěžejní důkaz v posuzované věci.
28. Namítal-li dále žalobce, že se popsaného protiprávního jednání nemohl dopustit, neboť měl nastavený speed-limit, je tato námitka neopodstatněná. I kdyby žalobce prokázal nastavení nejvyšší dovolené rychlosti na dálnici na tachometru ve vozidle žalobce, což však žalobce v soudním řízení nijak neprokazoval, totiž není způsobilé zvrátit údaje zjištěné užitým Shodu s prvopisem potvrzuje **Error! Reference source not found.**

kalibrovaným měřicím zařízením, pokud současně nebylo prokázáno, že rychloměr mohl v konkrétně posuzovaném případě zjistit nesprávnou hodnotu. Soud nad rámec potřebného odůvodnění dále konstatuje, že i nastavenou rychlost na zařízení speed-limit lze vědomě překročit, a to i bez akustického varování, sešlápnutím plynového pedálu až na doraz, jak plyne z návodu na obsluhu vozidla, které doložil žalobce ve správním řízení, a které je tudíž obsaženo ve správním spisu.

29. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti soud uzavírá, že žádný ze žalobních bodů neshledal důvodným, a proto soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
30. Současně soud v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 14. února 2022

Mgr. L. V. v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje **Error! Reference source not found.**